

Ξεπούλημα ΑΔΜΗΕ

της **Φλώρας Παπαδέδε**

Στις 13 Οκτώβρη του 1944, στη Μάχη της Ηλεκτρικής, οι Ελασίτες του Πειραιά και οι εργαζόμενοι στον θερμοηλεκτρικό σταθμό του Αγ. Γεωργίου στο Κερατσίνι -ιδιοκτησία τότε της αγγλικής Πάουερ- έδωσαν μάχη με τους Γερμανούς για να αποτρέψουν την ανατίναξη του εργοστασίου. Έντεκα πατριώτες χάθηκαν για να σωθεί αυτή η πολύτιμη υποδομή, να εθνικοποιηθεί την επαύριο και να αποτελέσει βασικό εργαλείο για καλύτερη ζωή και καλύτερο μέλλον.

Λίγους μήνες αργότερα **οι επιζήσαντες ήρωες της μάχης απολύθηκαν από την Ηλεκτρική ως «αντεθνικά στοιχεία»** και σύρθηκαν στην Ελ Τάμπα, στα Μακρονήσια και στις φυλακές. **Μα ποτέ κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος!** Δέκα χρόνια μετά ένα κομμάτι από τα όσα ονειρεύτηκαν και για τα οποία πάλεψαν για τον τόπο τους είχε κατακτηθεί. Η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ήταν πραγματικότητα. Στην Πτολεμαΐδα στήνονταν οι πρώτες λιγνιτικές μονάδες που παρήγαγαν φθηνό ρεύμα και κατασκευάζονταν το Εθνικό Σύστημα Μεταφοράς Υψηλής Τάσης που θα καθιστούσε δυνατή την ηλεκτροδότηση και του τελευταίου χωριού. Το 1956 η Ηλεκτρική ανήκε πια στη ΔΕΗ και λειτουργούσε «σε όφελος του δημόσιου συμφέροντος».

29 Γενάρη 2014: Οι κατοχικές δυνάμεις των «δανειστών» και οι εγχώριοι συνεργάτες τους εκκινούν την πλήρη κατεδάφιση της σπουδαίας αυτής λαϊκής κατάκτησης. Αφού 15 χρόνια υπονόμειναν τη ΔΕΗ με τις οδηγίες της ΕΕ, τις «απελευθερώσεις», τις μετοχοποιήσεις-ιδιωτικοποιήσεις και τις αναδιαρθρώσεις, αφού την οδήγησαν στη χρεοκοπία βάζοντάς τη να επιδοτεί τους ιδιώτες «ανταγωνιστές» της, αφού τη μετέτρεψαν σε φοροεισπράκτορα χαρατσιών και την έσπασαν στα τρία, τώρα ετοιμάζουν την ανατίναξη της. Ξεκινούν από τη ραχοκοκαλιά της, εκποιώντας σε ιδιώτη το Εθνικό Σύστημα Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας, που σήμερα ονομάζεται ΑΔΜΗΕ.

Ο **ΑΔΜΗΕ** στηρίζει και ελέγχει ολόκληρο το ελληνικό σύστημα ηλεκτροδότησης, καθώς πάνω του «κουμπώνουν» τόσο η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας όσο και η διανομή της. Η ύπαρξή του και η λειτουργία του αποτελούν θεμέλια για την παραγωγική ανάπτυξη της χώρας και την κοινωνική ευημερία του λαού μας. Ο ρόλος του είναι κρίσιμος για την εθνική άμυνα και ασφάλεια.

Το παραδέχεται και ο **Γ. Ντάισελμπλουμ**, ως υπουργός Οικονομικών της Ολλανδίας: **«Η μεταφορά ενέργειας αποτελεί στρατηγική ανάγκη για τη χώρα και η πώλησή της θα έπληττε το δημόσιο συμφέρον»** (Ομιλία στο ολλανδικό κοινοβούλιο, 18/10/2013). Έτσι, απαγόρευσε την πώληση σε ιδιώτες οποιουδήποτε ποσοστού της TenneT. Αντίθετα, ως πρόεδρος του Γιούρογκρουπ, περιδιαβαίνει τις κατεχόμενες χώρες (Σλοβενία, 21/10/2013) και «υπογραμμίζει την ανάγκη συνέχισης του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων» των στρατηγικών υποδομών τους!

Μέσα στο μήνα αναμένεται και το νομοσχέδιο για την εκποίηση του 30% της παραγωγικής βάσης και των πελατών (!) της ΔΕΗ ή αλλιώς της «μικρής ΔΕΗ». Ό,τι έγινε με την ανακεφαλαίωση των τραπεζών

μεθοδεύεται και με τη ΔΕΗ. Η ΔΕΗ θα χωριστεί στα δύο, σε «μικρή»-καλή και «μεγάλη»-κακή. Στη «μικρή»-καλή, που θα ξεπουληθεί, θα περιέλθουν όλες οι σύγχρονες λιγνιτικές μονάδες, ορυχεία, λιγνιτικά κοιτάσματα και υδροηλεκτρικοί σταθμοί. Δηλαδή, τα σπλάχνα της ΔΕΗ και του εθνικού πλούτου, που πάνω τους βασίστηκε η παραγωγή φθηνής ενέργειας και η όποια ανάπτυξη και ευημερία γνώρισε ποτέ αυτός ο τόπος. Οι φήμες θέλουν το εν λόγω νομοσχέδιο να έχει συνταχθεί **απευθείας από την RWE...**

Όσο για την εναπομείνουσα «μεγάλη» ΔΕΗ, **το 17% της οποίας βρίσκεται ήδη στο ΤΑΙΠΕΔ**, η ύπαρξη και η λειτουργία της τίθεται εν αμφιβόλω από την πραγματικότητα της απελευθερωμένης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. **Με 4.000 MW λιγνίτες και νερά στον ιδιώτη της «μικρής ΔΕΗ», 4.500 MW επιδοτούμενων ιδιωτικών μονάδων φυσικού αερίου, 3.400 MW ακόμα πιο επιδοτούμενων ιδιωτών ΑΠΕ και μέση ζήτηση τις ώρες αιχμής 8.000 MWh, που βαίνει συνεχώς μειούμενη (8% επιπλέον πτώση το 2013), πού και σε ποιον θα πουλάνε ρεύμα τα εναπομείναντα εργοστάσια της «μεγάλης»;**

Σε μια χώρα που βουλιάζει στην ύφεση για πέμπτη συνεχή χρονιά, η ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ, της ΔΕΗ, εξασφαλίζει μόνο ότι η οικονομία και ο ελληνικός λαός δεν θα ανακάμψουν ποτέ. Άλλωστε, αυτός είναι ο στόχος των «αγορών», των «δανειστών», των «σωτήρων» που μας επέβαλαν τη δουλοπαροικία χρέους. Γι' αυτό ακολουθεί κατά πόδας το ξεπούλημα των υδάτινων πόρων της χώρας. Γι' αυτό κατεδαφίζεται το δημόσιο σύστημα υγείας και διαλύεται η δημόσια παιδεία.

Σε όσους φαντάζονται ακόμα ότι οι ιδιωτικοποιήσεις επιφέρουν απλώς αυξήσεις τιμών για να κερδίζουν οι ιδιώτες, απαντά η «ανεξάρτητη» Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας και το ΥΠΕΚΑ.

Τα έσοδα και το κέρδος των ιδιωτικών μονοπωλίων, το τιμολόγιο δηλαδή που θα κληθεί να πληρώσει ο ελληνικός λαός προκειμένου να έχουν κίνητρο και να μας κάνουν τη χάρη να παράγουν και να μεταφέρουν το ρεύμα, θα καθορίζεται σε σύγκριση με τον **WACC (Weighted Average Cost of Capital ή Μέσο Σταθμικό Κόστος Κεφαλαίου)**, «**όρος στη γλώσσα της ΕΕ**» κατά τον υφυπουργό κ. Παπαγεωργίου. Τι είναι ο WACC; Το κόστος ευκαιρίας! Ένας δείκτης κερδοσκοπίας που συγκρίνει την απόδοση της απασχόλησης των κεφαλαίων σε μια παραγωγική εταιρεία, όπως η ΔΕΗ, με την τοποθέτησή τους σε χρηματιστηριακά προϊόντα! **Σε απλά ελληνικά: οι ιδιώτες που θα πάρουν κοψοχρονιά τη στρατηγικότερη υποδομή της χώρας θα πρέπει να αποζημιώνονται τάχιστα και αντίστοιχα με τα υπερκέρδη που θα τους απέδιδαν τα κεφάλαια της ΔΕΗ, αν τα ρευστοποιούσαν και τα «επένδυαν» σε χρηματιστηριακές φούσκες!**

Έτσι αξιολογούν οι «αγορές» αν θα πρέπει να έχει ρεύμα, νερό και θέρμανση κάθε περιοχή της χώρας. Είναι φανερό ότι με τον WACC αξιολογούνται ήδη τα σχολεία, τα νοσοκομεία και τα πανεπιστήμια. Κλείνουν σωρηδόν! Ολόκληρη η χώρα μας λεηλατείται και αποδομείται, η δημόσια και η ιδιωτική περιουσία του λαού της, καθετί που θα μπορούσε να δώσει στους εργαζόμενους γι' αυτόν τον τόπο αξιοπρέπεια και εναλλακτική προοπτική. Το σκοτάδι, το κρύο, η αρρώστια κι η αμάθεια είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για δημιουργία ΕΟΖ, όπου τα υπερκέρδη των «επενδυτών» είναι εφάμιλλα χρηματιστηριακών αποδόσεων.

Οι εργαζόμενοι στον ΑΔΜΗΕ, μια και ήρθε πρώτα η σειρά του, και στην υπόλοιπη ΔΕΗ αρχίζουν σιγά σιγά να συνειδητοποιούν την πραγματικότητα. Καταλαβαίνουν ότι η δημόσια επιχείρηση που δουλεύουν και οι υποδομές που λειτουργούν έχουν λόγο ύπαρξης και χρησιμότητα μόνο για τον ελληνικό λαό. Οι «αγορές» και οι «επενδυτές» χρειάζονται μόνο λίγα κι επιλεγμένα κομμάτια. Γι' αυτό και προσανατολίζουν τις προσπάθειές τους στο σμίξιμο με τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, στην υπεράσπιση του ρόλου που μπορεί να παίξει η ΔΕΗ για τη διασφάλιση του βιοτικού επιπέδου και την ανασυγκρότηση της οικονομίας σε όφελος του λαού της. Τα βήματα είναι μικρά, μα όχι αμελητέα, και κυρίως έγιναν.

Παρά την παράλυση της ΓΕΝΟΠ από τη συνδικαλιστική της ηγεσία (πιθανόν και εξαιτίας της), οι

εργαζόμενοι βρίσκουν δρόμους για να ενωθούν, να συντονιστούν και να παλέψουν μαζί. Η διάθεση των εργαζομένων να αντισταθούν στο ξεπούλημα της ΔΕΗ και της χώρας έσπρωξε τα **19 πρωτοβάθμια σωματεία της ΔΕΗ** να προχωρήσουν σε μεταξύ τους συντονισμό και οργάνωση αγωνιστικών κινητοποιήσεων τη βδομάδα που πέρασε. Η συμμετοχή των εργαζομένων του ΑΔΜΗΕ στις καταλήψεις και τις κινητοποιήσεις που αποφάσισαν μέσα από γενικές συνελεύσεις στους χώρους δουλειάς ήταν καθολική και ουσιαστική. Δυο μαζικά συλλαλητήρια στην Αθήνα έφεραν κοντά όλους τους εργαζόμενους στη ΔΕΗ.

«Ο Αγώνας Τώρα Αρχίζει» λέει η ανακοίνωση των εργαζομένων και αυτή είναι η αλήθεια. Ο αγώνας για την ανατροπή του ξεπουλήματος του ΑΔΜΗΕ, της ΔΕΗ και της χώρας ολόκληρης θα είναι μακρύς και πρωτόγνωρος. Με χίλια προβλήματα, δυσκολίες και παλινωδίες, μαθαίνουμε όμως να ξαναοργανωνόμαστε από τα κάτω. Βρίσκουμε **«εκείνα τα λόγια που φέρνουν το ίδιο βάρος σε όλες τις καρδιές, σε όλα τα χείλη»** και παραμένουμε ενωμένοι.

Καταλαβαίνουμε σιγά σιγά ότι ο αγώνας μας δεν δυναμώνει με άκοπους εντυπωσιασμούς και διαγωνισμούς αγωνιστικής φανφάρας αλλά με διάρκεια, συνέχεια, σταθερότητα και συνοχή. Η εστία πρέπει να παραμένει ζωντανή και να σμίγει με κάθε άλλη που ξεπηδά. Ξέρουμε καλά ότι κανείς δεν μπορεί μόνος του!

Ίσως φταίει η δουλειά μας. Δεν οραματιζόμαστε φως στο επέκεινα και δεν φέρνουμε το φως (το αληθινό;) στις «μάζες». Φέρνουμε το απλό, γήινο και γειωμένο φως της λάμπας που παράγουν ανθρώπινα μυαλά και χέρια. **«Κανένα παιδί να μη διαβάσει με κερί!»** λέει το κάλεσμα των σωματείων μας. Σημαίνει επίσης **καμιά οικογένεια χωρίς σπίτι, ρεύμα, νερό, σχολείο και νοσοκομείο!**

Η ΔΕΗ, η ΕΥΔΑΠ, η δημόσια παιδεία, η δημόσια υγεία είναι η υλική βάση για να έχει ο λαός μας παρόν και μέλλον. Για να ξανακατακτήσουμε τη χώρα μας, για να της δώσουμε προοπτική αύριο, πρέπει να υπερασπιστούμε σήμερα την υπαρκτή υποδομή που έχτισε ο λαός της. **Όπως έπραξαν οι υπερασπιστές της Ηλεκτρικής!**

Δημοσιεύθηκε στο [ΠΡΙΝ](#), 2.2.2014